

redelijk aantal gemeenten bekend was met zogeheten (gemeentelijk) noodopvang. Het permanent laten bestaan van een stelsel van burgemeestersverklaringen dat ziet op een langere verblijfsperiode en in een situatie waarin de betreffende gezinnen niet hebben verbleven in gemeentelijke noodopvang zal de beoordeling van de verblijfsperiode in Nederland van acht jaren uitermate complex een wellicht deels onmogelijk maken. Ook een andere betrouwbare wijze om het verblijf in Nederland gedurende 8 jaren vast te stellen is niet te creëren. Daarmee vormt deze voorwaarde niet alleen een risico als het gaat om de controleerbaarheid en de beheersbaarheid, maar kan tevens worden verwacht dat elke keuze hieromtrent zal leiden tot juridische procedures. Dit zou slechts anders zijn indien op het punt van deze voorwaarde de enkele verklaring van de vreemdeling als voldoende wordt aangenomen. In dat geval zal de betekenis van de voorwaarde nog maar heel beperkt zijn.

Twee jaar rechtmatig verblijf

De in de motie opgenomen voorwaarde dat het kind minimaal twee jaren rechtmatig verblijf in Nederland heeft gehad, kan in hoofdlijnen op twee wijzen worden ingevuld. Er zou voor gekozen kunnen worden dit in te vullen als rechtmatig verblijf op basis van een (tijdelijke) vergunning. In dat geval zou bijvoorbeeld gedacht kunnen worden aan de situatie waarin aan het gezin waartoe het kind behoort een tijdelijke asielvergunning heeft gehad, maar deze vergunning na een periode van minimaal twee jaren is ingetrokken omdat de situatie in het land van herkomst is verbeterd.

Een andere invulling zou zijn om elk rechtmatig verblijf mee te tellen voor de beoordeling of sprake is geweest van twee jaren rechtmatig verblijf. In dat geval zou ook het rechtmatig verblijf dat ontstaat door de enkele indiening van een aanvraag meetellen evenals tijdelijke opschorting van het vertrek om medische redenen (artikel 64 Vw 2000).

In dat laatste geval zou een stelsel zoals de motie vraagt een belangrijk risico in zich dragen dat gezinnen met kinderen veelvuldig vergunningaanvragen indienen om zo steeds stukjes rechtmatig verblijf te verkrijgen die uiteindelijk optellen tot twee jaren.

Indien wordt gekozen voor de eerste beperkte invulling zou dit risico niet bestaan en zou de doelgroep aanzienlijk worden beperkt. Het is niet duidelijk of dit in lijn is met hetgeen de indieners van de motie beogen.

Risico's

De motie vraagt de regering duidelijk de voorwaarden voor de vergunning verder uit te werken en zodanig in te perken, maar maakt eveneens duidelijk dat die inperking niet zou mogen afdoen aan de drie in de motie genoemde voorwaarden. Daarom blijft in elk scenario hetgeen hiervoor is opgemerkt over de drie voorwaarden van toepassing.

Belangrijker nog dan hetgeen is opgemerkt bij de in de motie gestelde voorwaarden is de vraag of het mogelijk is om invulling te geven aan de motie op een wijze die het risico minimaliseert dat ouders met kinderen die niet rechtmatig in Nederland verblijven niet langer gericht zullen zijn op terugkeer, maar gestimuleerd zullen worden zich in de illegaliteit te begeven met het vooruitzicht dat zij zich op enig moment kunnen beroepen op de in het amendement voorgestelde regeling.

Nadere analyse van de motie heeft geleid tot de conclusie dat dit niet mogelijk is. Ook wanneer nadere voorwaarden worden verbonden aan de regeling die de motie vraagt en de doelgroep wordt beperkt, zal er altijd een categorie gezinnen met kinderen kunnen bestaan die aan alle voorwaarden van de regeling voldoet, behalve aan de voorwaarde dat zij al acht jaren in Nederland verblijven. Voor die gezinnen met kinderen ontstaat er daarmee een belang om de acht jaren in Nederland 'vol' te maken door buiten het zicht van de (rijks)overheid in de

illegaliteit te verblijven. Voor deze categorie wordt door de gevraagde regeling illegaal verblijf gestimuleerd. Er is geen scenario denkbaar gebleken waarmee aan het in de motie gevraagde tegemoet wordt gekomen en waarmee dit risico kan worden weggenomen of tot aanvaardbare omvang kan worden beperkt.

Als laatste dient nog één aanvullend aspect rond de motie benoemd te worden. Zoals uw Kamer bekend is, heeft op 27 juli 2010 het Gerechtshof 's-Gravenhage tussenuitspraak gedaan in een zaak rond het vraagstuk van beëindiging van opvang van gezinnen met minderjarige kinderen. Deze tussenuitspraak grijpt in op een aantal aspecten die ook onderdeel uitmaken van de motie en de overwegingen zoals hiervoor weergegeven, met name waar het gaat om de bereidheid van gezinnen om mee te werken aan de terugkeer. Thans ben ik in afwachting van de einduitspraak van het Gerechtshof. Naast hetgeen hiervoor is overwogen over de risico's die uitvoering van de motie met zich mee brengt, past het op dit moment niet om een dergelijke regeling te ontwikkelen zonder de einduitspraak van het Gerechtshof daarbij te kunnen betrekken en de consequenties daarvan in volle omvang te kunnen overzien.

Omvang

In deze bijlage is uiteengezet dat de voorwaarden die de motie noemt op meerdere manieren kunnen worden ingevuld. Daarnaast vraagt de motie om naast de drie genoemde voorwaarden de motie verder uit te werken. Ook dit is op veel verschillende wijzen mogelijk. Daarmee ontstaat een groot scala aan scenario's ter invulling van de motie hetgeen betekent dat niet kan worden aangegeven hoeveel vergunningen zouden kunnen zijn gemoeid met de uitvoering daarvan.